

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4198/2024
19.12.2024. година
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Олег Копривица, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1449/23 од 19.12.2023. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1449/23 од 19.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1449/23 од 19.12.2023. године.

о б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 1449/23 од 19.12.2023. године, одбијена је као носнована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Панчеву П 1266/23 од 25.08.2023. године, којим је тужба у овој правној ствари одбачена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажним решењем, применом члана 294. у вези члана 193. ЗПП и одредби чл. 583, 584, 588. и 589. Законика о кривичном поступку одбачена је тужба поднета ради накнаде нематеријалне штете, коју тужилац тврди да је претпео услед неоснованог лишења слободе, јер се тужилац пре подношења тужбе суду није обратио министартву надлежном за послове правосуђа са захтевом за постизање споразума о постојању штете, и врсти и висини накнаде.

Врховни суд је размотрио правне разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова и наводе изнете у ревизији, па је оценио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. У ревизији тужиоца се указује на питања процесног права у поступку оцене суда о дозвољености тужбе, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 420, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета је 04.07.2023. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 100.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП у вези члана 420. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа- судија

Бранка Дражић,с.р.

За тачност отправка

Заменик управитеља писарнице

Миланка Ранковић